

Cal Manant

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Carrer Sant Antoni, 17. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 526

Coordenades:

Latitud: 41.87182
Longitud: 2.03515
UTM Est (X): 419933
UTM Nord (Y): 4635995

Classificació

Número de fitxa 08258-354
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XX
Any 1917
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: IPA 17151
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0062326DG2306S0001XL
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 26/06/2020 - 02:00

Descripció

Casa emplaçada al nucli urbà d'Oló amb una façana d'inspiració noucentista. És una casa entre mitgeres, de planta rectangular, i té adossades construccions més recents a la part posterior. Compta amb planta baixa més dos pisos. La façana principal, encarada al carrer de Sant Antoni, té una composició arquitectònica simètrica i força clàssica que es distribueix en tres eixos d'obertures. Cal remarcar, d'una banda, el balcó de la primera planta, que adopta una forma ondejada i és sostingut per sis mènsules amb ornamentació floral. I, de l'altra, un escut de Catalunya a la part superior, amb la data 1917 feta de ceràmica. La façana ha conservat bé les característiques originàries, tot i que la part de fusteria ha estat renovada.

A la part central de la construcció, sobre el badalot o llanterna de l'escala, s'aixeca una torreta de planta quadrada amb coberta a quatre vents que té els careners fets amb teula vidriada de colors. A cada cara té una obertura amb arc escarser, i un senzill penell amb parallamps remata l'edificació.

Observacions:

L'edifici presenta les següents inscripcions: a la façana principal: 1917

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

Aquesta era una casa unifamiliar construïda al carrer Major (actualment carrer Sant Antoni), el qual es va formar al llarg dels segles XVII-XVIII. Els propietaris eren els Altimires, que probablement descendien del mas Altimires. Aquesta família benestant traslladà la seva residència principal a Barcelona. A principis de segle XX van col·laborar en diferents negocis amb Josep Obradors Pascual, àlies el Paperines. Quan aquest va tornar a Oló, el 1912 fou el promotor de la xarxa d'aigua corrent al poble. Un fet que demostra l'estatus de la família Altimires és que, en el cementiri d'Oló, hi tenen l'únic mausoleu, en una situació preeminent. El 1917, segons indica la inscripció a la mateixa façana, els Altimires van reconstruir la casa del carrer major, coneguda popularment com cal Manant, i li van donar un aire més distingit, de manera que es pot enquadrar més o menys dins de l'estil noucentista. La casa, que tenia un ampli jardí a la part posterior, era utilitzada com a segona residència. A mitjans de segle XX la propietària era Consol Altimires, que fou l'última de diversos germans solters. Quan morí va deixar cal Manant al poble, amb l'obligació que es destinés a Ajuntament. Consol va nomenar com a marmessors del seu llegat el matrimoni Roger-Vidal, que eren els propietaris de la fàbrica Hemalosa. Devia considerar que tindrien influència per fer realitat les seves últimes voluntats. El nou ajuntament fou inaugurat el 21 d'agost de 1961, i la casa va mantenir aquesta funció fins a principis de la dècada de 1980, quan es construï un nou edifici consistorial al carrer Barcelona. Posteriorment cal Manant fou venuda a un empresari que hi va adequar quatre pisos particulars, alguns d'ells en l'antic jardí.

Bibliografia

COMELLAS SALA, Tània (2017). L'arquitectura modernista i noucentista de Santa Maria d'Oló. Treball de recerca. INS Miquel Bosch i Jover, p. 34-35.

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història.

Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 139.

